

demokratisk Europa-Parlamentsmedlem: »... det største problem er, at denne praksis gør det umuligt at gennemføre Edinburgh-Aftalen om åbenhed. Og den danske regering må da være klar over, at når man accepterer 64 erklæringer til et enkelt direktivforslag, så kan teksterne ikke offentliggøres, og så undergraver man Edinburgh-Aftalen« (i Information den 21. juni 1995). Hun siger endvidere, at »... jeg har aldrig nogen sinde hørt om disse erklæringer, før Information begyndte at skrive om sagen. Al den information, vi får i Parlamentet, er klinisk rensset for enhver henvisning til erklæringerne – også i de sager, hvor Parlamentet og Ministerrådet i princippet er fælles om lovgivningen. Det er en helt igennem væmmelig sag«.

De 64 erklæringer, som Kirsten Jensen henviser til ovenfor, er erklæringer, som blev tilføjet direktivet om reform af strukturfondene. I et andet direktiv om databeskyttelse blev der tilføjet 31 erklæringer i protokollen, og til direktivet om TV uden grænser blev tilføjet 27 erklæringer.

Udenrigsminister Niels Helveg Petersen siger i Erhvervsbladet den 3. oktober 1995, at Danmark stemte for den nye adfærdskodeks, men uden større begejstring. Videre hedder det i Erhvervsbladet, at »... adfærdskodeksen ikke er juridisk bindende, og at de øvrige udenrigsministre ikke har ønsket at ændre på Ministerrådets forretningsorden, hvor hovedreglen er hemmelighed«. Jens Bostrup skriver videre i Erhvervsbladet den 3. oktober 1995: »Med beslutningen i går har ministrene lovet hinanden, at de vil holde op med at lave hemmelige erklæringer, der direkte

strider imod de officielle direktivtekster. De lover endvidere, at de så vidt muligt vil begrænse brugen af erklæringer, som tolker direktiverne i den ene eller i den anden retning... Fremover bliver de fortolkende erklæringer automatisk offentliggjort, medmindre et eller flere lande beder om hemmeligholdelse. I så fald gælder de almindelige regler, hvorefter hemmelighed er udgangspunktet, medmindre et flertal beslutter at offentliggøre«.

I sin gennemgang af beslutningen om den nye adfærdskodeks skriver Jens Bostrup i Erhvervsbladet, at »... et enkelt lands protest er nok til, at et flertal aktivt skal støtte kravet om offentliggørelse for at få det gennemført. De (Danmark, Sverige, Finland og Holland) krævede derfor til det sidste, at beslutningen gennemføres officielt gennem en ændring af Ministerrådets forretningsorden. Paradoksalt nok har beslutningen i går samme status som de fortolkende erklæringer, hele øvelsen går ud på at begrænse«.

Derfor er den nye adfærdskodeks gammel vin på en ny flaske, der ikke vil ændre på den hidtidige praksis. Der er nu ikke anden udvej for den danske regering end at offentliggøre ikke bare sine egne erklæringer til Ministerrådets protokoller, men også de andre EU-landes hemmelige erklæringer til de vedtagne direktiver. Som absolut minimum vil det efter forslagsstillernes opfattelse være nødvendigt til overholdelse af den danske grundlov, at Folketinget i forbindelse med behandling af lovforslag, der indeholder en udmøntning af EU-regler, får fuld oplysning om indholdet i disse protokoller.